

Dosarul nr. 2rac-188/19

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. : D. Tricolici)
Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : A.Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihailă)

Î N C H E I E R E

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Zona de Securitate”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Zona de Securitate” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Rolling Internațional”, cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 16 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Rolling Internațional”, casată hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 28 noiembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Zona de Securitate”, s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Rolling Internațional”, solicitând încasarea sumei de 70 662,27 lei cu titlu de prejudiciu material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că la 12 septembrie 2016 între Societatea cu Răspundere Limitată „Zona de Securitate” și Societatea cu Răspundere Limitată „Rolling International” a fost încheiat contractul de realizarea a mărfii. Obiectul contractului fiind aparate de telefoane fixe GIGASET, de producție germană.

Potrivit prevederilor contractuale, după semnarea contractului, acesta a început a produce efecte.

Reclamantul a relatat că acțiunile întreprinse de Societatea cu Răspundere Limitată „Rolling Internațional”, precum semnarea actului de verificare, transferarea mijloacelor bănești pentru marfa vândută, confirmă prelungirea contractului și pentru anul 2017-2018

Astfel, nu este de acord cu scrisoarea Societății cu Răspundere Limitată „Rolling International” din 28 septembrie 2017 cu privire la preluarea de sine stătător a mărfii

din depozit, magazine, fără a fi precizat din care magazine, motivul unei astfel de decizii, care marfă, ce modele, calitatea, cantitatea și în ce stare e ambalajul.

Decizia de preluare de sine stătător a mărfii o consideră neîntemeiată. În opinia sa, din momentul primirii de către pârât a bunurilor de la reclamant, a fost transferat dreptul de proprietate în condițiile pct. 2.2. din contract.

Reclamantul consideră că decizia de reziliere a relațiilor contractuale nu a fost luată în temeiul contractului și în conformitate cu legislația în vigoare, iar pe durata contractului, nu au fost dezacorduri între părți.

Datoria restantă a Societății cu Răspundere Limitată „Rolling International” față de Societatea cu Răspundere Limitată „Zona de Securitate” la 28 septembrie 2017 constituia suma de 70662,27 lei confirmată de pârât prin răspunsul la reclamație și actul de verificare reciprocă din 30 septembrie 2017.

Obiecții la calitatea mărfii cumpărătorul nu a avut, astfel că marfa a fost scoasă de la vânzare neîntemeiat, în lipsa unor pretenții asupra calității în termenii prevăzuți de pct. 8.2 a contractului.

La solicitarea de achitare a datoriei pentru marfa primită Societatea cu Răspundere Limitată „Rolling International” nu a dat curs solicitării.

Prin hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cerere de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Zona de Securitate”, s-a admis în parțial.

S-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Rolling International” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Zona de Securitate” suma de 70662,27 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 2119,87 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 20 iulie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată „Rolling International” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 iunie 2018, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii menționate și respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 16 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Rolling International”, casată hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și pronunțată o hotărâre nouă prin care :

Cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Zona de Securitate”, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța a conchis că la caz nu se constată neexecutarea obligațiilor de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rolling International”, ce ar fi cauzat un prejudiciu material.

Potrivit contractului nr.00034-09/16 din 12 septembrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Rolling International” și-a asumat obligațiunea de a plasa marfa spre realizare în magazinele sale, asigurând și nivelul înalt al pregătirii profesionale al colaboratorilor în vederea vânzării produselor. Plata pentru produsele vândute urma să se efectueze lunar, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii, pentru cantitatea de mărfuri livrate și vândute în acea perioadă.

Astfel că, în situația în care bunurile nu erau vândute, contractul nu prevedea obligația Societății cu Răspundere Limitată „Rolling International”, de a achita din cont propriu pentru mărfurile livrate, dar care nu au comercializate.

Totodată, aceasta a informat Societatea cu Răspundere Limitată „Zona de Securitate” despre interesul scăzut al cumpărătorilor și necesitatea restituirii bunurilor.

La 7 martie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Zona de Securitate” a declarat recurs împotriva deciziei din 19 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei menționate și menținerea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu soluția instanței de apel, fiind adoptată cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt.

Pretențiile din acțiune au fost confirmate prin documente, explicațiile părților la examinarea cauzei în fond.

În motivarea deciziei instanța nu a indicat nici un argument care să justifice motivul anulării hotărârii instanței de fond. Nu a dat apreciere argumentelor pârâtului și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată la caz și anume art. 2 și 4 al Legii nr.134 din 3 iunie 1994 cu privire la vânzarea de mărfuri, care stabilește că încetarea contractului pe motivele invocate de Societatea cu Răspundere Limitată „Rolling Internațional” nu este posibilă. Însă, instanța de apel nu a ținut cont de această prevedere și a emis o decizie fără a fi bazată pe o normă de drept care să permită rezilierea obligațiilor contractuale pe baza neprofitabilității contractului.

Prin referința depusă la 3 mai 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Rolling International” a indicat că argumentele recursului nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procesual. Argumentele invocate nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. Astfel, a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 19 ianuarie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 7 martie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Zona de Securitate”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată „Zona de Securitate”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari